

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel. Fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-562-5/02/MS/LP- 1 /02

Kraków, dn. 18 kwietnia 2002 r.

DECYZJA Nr RKR - 11/2002

Stosownie do treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm.) – działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - na podstawie art. 85 ust. 1 w/w ustawy **odmawia się wszczęcia** - na wniosek Miasta Bukowna reprezentowanego przez Zarząd Miasta - **postępowania antymonopolowego** w sprawie uznania za ograniczającą konkurencję praktyki polegającej na łączeniu przez Zakład Gospodarki Komunalnej „BOLESŁAW” Sp. z o.o. w Bolesławiu działalności w zakresie wywozu odpadów komunalnych z zarządzaniem wysypiskiem tych odpadów oraz nakazania jej zaniechania.

UZASADNIENIE

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Krakowie wpłynął w dniu 2.04.2002 r. wniosek Miasta Bukowna reprezentowanego przez Zarząd Miasta (zwanego dalej „Miastem”) o wydanie decyzji o uznaniu za praktykę ograniczającą konkurencję, łączenie przez Zakład Gospodarki Komunalnej „BOLESŁAW” Sp. z o.o. w Bolesławiu (zwany dalej „Zakładem”) działalności w zakresie wywozu odpadów komunalnych z zarządzaniem wysypiskiem tych odpadów. Zdaniem Miasta – domagającego się także, aby organ antymonopolowy nakazał zaniechania stosowania zarzucanej praktyki – łączenie zarządu międzygminnego wysypiska odpadów dla gmin: Bolesław, Bukowno, Klucze, Olkusz i Sławków ze świadczeniem usług wywozu odpadów z terenu tych gmin, stwarza Zakładowi możliwość ograniczania konkurencji zarówno na rynku wywozu odpadów komunalnych z tego terenu, jak również na rynku składowania tych odpadów.

Ponadto – w ocenie Miasta - łączenie przez Zakład działalności gospodarczej w zakresie wywozu i składowania odpadów umożliwia przenoszenie kosztów działalności w zakresie wywozu odpadów komunalnych na koszty ich składowania. W ten sposób Zakład może ustalać w dowolny sposób ceny świadczonych przez siebie usług wywozu odpadów, a nawet niektóre usługi świadczyć nieodpłatnie, a ewentualne straty z tego tytułu wliczać w koszty utrzymania wysypiska odpadów. Wnioskodawca podniósł także, iż znaczny wzrost opłat za składowanie odpadów na wysypisku, jaki miał miejsce w ostatnich latach, utrudnia Miastu Bukowno realizację ustawowych obowiązków związanych z usuwaniem i utylizacją odpadów komunalnych.

Organ antymonopolowy dokonał analizy wniosku oraz zawartych w nim informacji. W wyniku tej analizy organ antymonopolowy uznał, iż żądanie Miasta zmierza w istocie do wydania decyzji, której skutkiem miałyby być ograniczenie zakresu działalności Zakładu, na tej podstawie, iż łączenia przez ten Zakład dwóch rodzajów działalności stanowi potencjalne zagrożenie dla rynku. Spełnienie tak określonych oczekiwań Miasta nie jest możliwe z dwóch powodów.

Po pierwsze przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów – zwanej dalej „ustawą o ochronie (...)” - nie uprawniają Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do wydania decyzji o ograniczeniu zakresu działalności gospodarczej wykonywanej przez przedsiębiorcę, w sytuacji opisanej przez Miasto. Ustawa ta nie zawiera bowiem odpowiednika art. 12 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 ze zm.), na podstawie którego organ antymonopolowy mógł podzielić lub rozwiązać przedsiębiorcę, jeżeli trwale ograniczał on konkurencję lub warunki jej powstania (ust. 1) albo ograniczyć prowadzoną przez niego działalność gospodarczą, jeżeli posiadał pozycję dominującą na rynku (ust. 4).

Obecnie Prezes UOKiK – na podstawie art. 20 ust 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) - może jedynie podzielić uprzednio połączonego przedsiębiorcę wówczas, gdy uprzednia decyzja tego organu o wyrażeniu zgody na koncentrację została wydana w oparciu o niezetelne informacje, za które odpowiedzialni są uczestnicy koncentracji.

Po drugie przepisy ustawy o ochronie (...) nie upoważniają Prezesa UOKiK do wydania decyzji o uznaniu za ograniczającą konkurencję praktyki polegającej na wykonywaniu przez jednego przedsiębiorcę dwóch rodzajów działalności.

Stosownie do treści art. 9 tej ustawy, Prezes UOKiK wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazującą zaniechania jej stosowania jedynie wówczas, gdy stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i 7, lub naruszenie art. 8. W świetle art. 5 ustawy zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, natomiast art. 8 ust. 1 zakazuje stosowania indywidualnych praktyk ograniczających konkurencję, tj. nadużywania pozycji dominującej na rynku. Katalog szczególnych rodzajów nadużyć pozycji dominującej zawiera art. 8 ust. 2 ustawy. Przepis ten, jak również pozostałe zawarte w ustawie o ochronie (...) nie zawierają zakazu zarówno samego posiadania dominującej pozycji rynkowej jak i łączenia w rękach jednego przedsiębiorcy dwóch rodzajów działalności.

Powyższe przepisy nie stoją w sprzeczności z powołanym przez Wnioskodawcę wyrokiem Sądu Antymonopolowego z dnia 15.03.1995r. (sygn. akt XVII Amr 71/94). W uzasadnieniu tego wyroku Sąd uznał wprawdzie, że: „...*łączenie administrowania wysypiskami z wywozem nieczystości mogłoby umożliwić w warunkach dominacji rynkowej monopolizację także rynku usług związanych z wywozem nieczystości stałych, jak również potencjalną możliwość pokrywania kosztów jednej nierentownej działalności z zysków osiągniętych w zakresie drugiej ...*”, jednak nie stwierdził, że łączenie dwóch rodzajów działalności narusza obowiązujące przepisy.

Cytowany wyrok wydany został pod rządami poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu (...) i – co należy podkreślić – nie w sprawie dotyczącej ograniczenia przez organ antymonopolowy zakresu działalności gospodarczej na podstawie powołanego wcześniej art. 12 tej ustawy, lecz w związku z niewyrażeniem przez ten organ zgody na łączenie działalności wywozu odpadów z administrowaniem wysypiskiem tych odpadów, ale jeszcze na etapie przekształcenie przedsiębiorstwa komunalnego w spółką prawa handlowego - co w niniejszej sprawie nie ma miejsca. Ostatecznie powołany przez Miasto wyrok Sądu Antymonopolowego nie może mieć w tej sprawie zastosowania.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że sformułowany tak, a nie inaczej wniosek Miasta Bukowna nie podlegał rozpoznaniu przez organ antymonopolowy.

Z jednej strony – z powodów, o których mowa wyżej - organ antymonopolowy nie był uprawniony do wydania decyzji o ograniczeniu zakresu działalności gospodarczej Zakładu ani też decyzji o uznaniu samego łączenia przez ten Zakład wywozu odpadów komunalnych z eksploatacją wysypiska tych odpadów za praktykę ograniczającą konkurencję.

Z drugiej strony natomiast – mając na uwadze, iż samo Miasto w swoim wniosku nawet nie postawiło zarzutu, iż Zakład faktycznie nadużywa posiadanej dominującej pozycji rynkowej - organ antymonopolowy nie znalazł podstaw do wszczęcia, na jego żądanie, postępowania w związku z podejrzeniem naruszenia art. 8 ustawy o ochronie (...).

Art. 85 ust. 1 ustawy o ochronie (...), stanowi, iż organ antymonopolowy może – w drodze decyzji – odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli stwierdzi, iż z informacji zawartych we wniosku wynika w sposób oczywisty, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i 7, lub zakazu określonego w art. 8.

Mając na uwadze, iż powyższy przepis - zdaniem organu antymonopolowego – winien znaleźć zastosowanie w przypadku wniosku Miasta Bukowna, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nie wyklucza możliwości rozpoznania sprawy wówczas, gdy żądanie wszczęcia postępowania antymonopolowego –stosownie do art. 84 ust. 2 ustawy o ochronie (...) - zawierało będzie zarówno zarzut naruszenia przez Zakład wskazanych przez Wnioskodawcę przepisów ustawy jak i uprawdopodobnienie tego naruszenia oraz odpowiednie dowody na tę okoliczność.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury

Barbara du Vall

Otrzymują:

1. Miasto Bukowno reprezentowane przez Zarząd Miasta
Urząd Miejski w Bukownie
ul. Kolejowa 16 32-332 Bukowno
2. RKR a/a